

ممنوعیت اخراج مادران کارگر لغو شد

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری بخشنامه مدیرکل وزارت کار را که اخراج مادران کارگر را تا پایان دو سال شش‌ماهه فرزندان‌شان را ممنوع کرده بود، خارج از صلاحیت مرجع تصویب و غیرقانونی دانست و ابطال کرد. مدیرکل روابط کار و جبران خدمت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در بخشنامه‌ای به‌شماره ۴۹۵۱۷ مورخ ۱۹ خرداد سال ۹۳ اعلام کرده بود «اخراج زنان کارگر در ایام مرخصی زایمان و دوران شیردهی (تا پایان دوسالگی کودک) به هر عنوان ممنوع است».

در بندهای دیگر این دستورالعمل آمده بود: «۱ – در خصوص زنان کارگر دارای قرارداد کار موقت شغال در کارهای ماهیتاً مستمر چنانچه تاریخ انعقاد قرارداد کار مدت موقت با ایام مرخصی زایمان و دوران شیردهی وی تلافی یابد تاریخ خاتمه قرارداد کار به پس از ایام شیردهی انتقال خواهد یافت به‌عبارت دیگر مدت قرارداد این قبیل کارگران تا میزان باقیمانده از ایام شیردهی افزایش خواهد یافت. ۲ – در خصوص زنان کارگر دارای قرارداد کار مدت شغال در کارهای ماهیتاً غیرمستمر چنانچه تاریخ اتمام قرارداد کار مدت موقت یا کار معین با ایام مرخصی زایمان یا دوران شیردهی تلافی یابد در ایام شیردهی زنان کارگر به هر عنوان از ایام شیردهی خاتمه نخواهد یافت. ۳ – در رابطه سه‌سویه کار موضوع ماده (۱۳) قانون کار، حتی در صورت تغییر پیمانکار در ایام مرخصی زایمان و شیردهی، فسخ یا خاتمه قرارداد کار کارگر زن مجوزی ندارد و با بقای کار و کارگاه کارفرمای اصلی و پیمانکار جدید مکلف به ادامه کار کارگر زن تا پایان دوران شیردهی خواهند بود. ۴ – تغییر شغل و نقل و انتقال زنان کارگر به هر عنوان در ایام شیردهی جز با رضایت خودشان ممنوع است و عدم‌توجه به مراتب فوق تخلف از تکالیف قانونی و مستوجب مجازات انتظامی است.»

اکنون هیئت عمومی دیوان عدالت اداری با شکایت یک شاکی خصوصی که به نظر می‌رسد یکی از کارفرمایان است، این دستورالعمل را مورد بررسی قرار داده و اعلام کرده است: «نظر به اینکه در دستورالعمل مورد اعتراض ماده ۲۷ بند (د) ماده ۲۱ و ماده ۱۶۵ قانون کار و تبصره ۲ ماده ۳ قانون ترویج تغذیه با شیر مادر و حمایت از مادران در دوره شیردهی مصوب سال ۱۳۷۴ تفسیر شده و برای مراجع حل اختلاف کار، ضابطه و قاعده ایجادشده و تفسیر قانون از وظایف مقنن است و ایجاد ضابطه و قاعده امره در اجرای اصل ۱۳۸ قانون اساسی از وظایف وزراء پیش‌بینی شده و در شرح وظایف ارائه‌شده از ناحیه معاونت روابط کار و جبران خدمت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی چنین وظیفه‌ای پیش‌بینی نشده؛ در نتیجه صدور دستورالعمل مورد اعتراض توسط مرجع مصوب خارج از حدود اختیارات است.»

در ادامه حکم هیئت عمومی دیوان عدالت اداری آمده است: «تبصره ۲ ماده ۳ قانون ترویج تغذیه با شیر مادر که مقرر کرده «امنیّت شغلی مادران پس از پایان مرخصی زایمان و در حین شیردهی باید تأمین شود.» اشاره به کارگران با قرارداد دائم دارد، زیرا در قرارداد مدت موقت با پایان مدت قرارداد، رابطه کاری و کارفرمایی خاتمه می‌یابد و توسعه حکم قانون‌گذار و تمدید مدت اعتبار قراردادهای با مدت موقت تا پایان شیردهی برخلاف بند (د) ماده ۲۱ قانون کار است. همچنین در صورت احراز تقصیر و تخلف کارگر و موجه بودن اخراج، ممنوعیت اخراج زنان کارگر شیرده تا پایان دوسالگی برخلاف مواد ۲۷ و ۱۶۵ قانون کار است و از طرفی چون هیئت‌های حل اختلاف و تشخیص مرجع رسیدگی به اختلاف کارگر و کارفرما ناشی از اجرای اصل ۱۳۸ قانون ۴۹۵۱۷ مورخ ۱۹ خرداد سال ۹۳ مدیرکل روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به‌علت خارج بودن از حدود اختیارات مرجع وضع آن و مغایرت با ماده ۱ قانون و بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.»

موزه‌هایی

برای درمان یک بحران در ایران

موزه میراث‌روستایی فضایی برای یادآوری حافظه کوتاه‌مدت پدید می‌آورد، یعنی کسانی که منشا روستایی دارند ولی در روستا متولد نشده و در شهر زندگی می‌کنند، از آنجا که تجربه زندگی در روستا و تماس با فرهنگ آن را ندارند ولی در بزرگه‌هایی چون تربیت خانوادگی…

کتاب «موزه‌های روستایی، روش مطالعه و ساخت» به همت پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری و زیر نظر محمود طالقانی منتشر شد. این کتاب در چهار بخش موزه‌های روستایی، انجام مطالعات، ایجاد موزه و راه اندازی موزه توسط نااهیتا موسوی و مریم چهره آرا ضیا بری نوشته شده است. در پیشگفتار کتاب «موزه‌های روستایی، روش مطالعه و ساخت»، به قلم سید محمد بهشتی –رئیس پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری آمده است؛ موزه‌ها به طور کلی موظف به یادآوری هستند اما موزه‌های میراث روستایی در شرایط امروزیں جامعه ما به طور اخص به ایفای نقش یادآوری گذشته نزدیک می‌پردازند. در واقع در این روزگار موزه میراث روستایی راه حلی هوشمندانه برای درمان یکی از لایه‌های بحرانی است که جامعه ایرانی در آستانه سده جدید با آن دست و پنجه‌نرم می‌کند زیرا پدیده بحران مدنیت که نزدیک به شش دهه است گریبان جامعه را گرفته، شمار کثیری از روستاییان را نسبت به روستای خود غریبه و در شهرها نیز غریب کرد به همین دلیل این جمعیت کثیر هوطنان نسبت به گذشته نزدیک خود دچار نسیان شدند.

در این شرایط موزه میراث روستایی می‌تواند محیط و فضایی برای یادآوری حافظه کوتاه مدت آن‌ها پدید بیاورد. یعنی کسانی که منشا روستایی دارند ولی در روستا متولد نشده و در شهر زندگی می‌کنند، از آنجا که تجربه زندگی در روستا و تماس با فرهنگ روستایی را ندارند ولی در بزرگه‌هایی چون تربیت خانوادگی، مناسبات اجتماعی، ازدواج، مرگ و … ناگزیر از مواجهه و ارتباط برقرار کردن با آن می‌شوند، به واسطه یادآوری حافظه کوتاه مدت، درهایی را برایشان باز کنیم تا بتوانند قطعات آن فرهنگ را کنار هم چیده و در یک لحظه همه آن را لمس کرده و بچشند.

در مقدمه کتاب نیز، محمود طالقانی بنیانگذار و مدیر موزه روستایی گیلان به استقبال بی نوسید مردم امع از بومی و غیر بومی از موزه میراث روستایی گیلان اشاره کرده و می‌نویسد: بازدید مکرر آنان، در تاریخ موزه و موزه داری کشور بی‌سابقه است که این امر به روشنی بیانگر این واقعیت است که تا چه اندازه مردم سرزمین ما می‌خواهند با گذشته نزدیک و میراث پدران و مادران خود آشتی کنند و از آن بیاموزند.

همزمان با روز خانواده و تکریم بازنشستگان:

برنامه پیاده روی بازنشستگان

تأمین اجتماعی در سراسر

کشور برگزار می‌شود

شبهلا منصورویه: صنایع دستی و هنرهای سنتی ایران، پیش از آن که مختص به دورانی خاص باشند، حکایت از خاطره‌ای دور و دراز دارد که با گذشت قرن‌ها و سالیان متمادی دست به دست چرخیده و به ما رسیده؛ خاطره‌ای که تاریخ هنرهای متنوع را در خود جمع کرده است تا یادآور کوشش و عشق فراوان به صنعت هنر ایرانی باشد. در این میان هنر سفال و سرامیک‌سازی همیشه پیوند عمیق و ناگسستنی با اعتقادات، باورها، آداب و سنن قومی و محلی داشته و دارد که آمیخته با ذائقه و سلیقه هنرمند ایرانی است. سفال و سرامیک از جمله هنرهای سنتی است که تا حدودی موقعیت و جایگاه ویژه خود را در کشورمان حفظ کرده و در مناطق مختلف این مرز و بوم به هر شکل ممکن به حیات خود ادامه می‌دهد.

از حدود ۱۵ منطقه معروف و شناخته شده سفال و سرامیک‌سازی در ایران، شهر نطنز از شهرستان‌های تابع استان اصفهان یکی از مهم‌ترین مراکز ساخت سفال و سرامیک در کشور است. شاید کمتر کسی فکر کند که شهر نطنز که به شهرتیش را مدیون تخته‌اش است هنرهای سنتی و سنتی آن به‌خصوص کاشی‌کاری‌ها و سفال‌هایش با نقش و نگارهای فیروزه‌ای مهم‌ترین عامل در جذب گردشگر است. شهری که در میانه راه اصفهان و کاشان، درست در دامنه کوه کرکس، واقع شده که یک طرف آن توسط کوهستان‌های بلند احاطه شده و طرف دیگرش دل در گرو کویر دارد.

نطنزی که هنوز به حکایت‌های قلمه‌ها و گنبد بازی می‌نارد که از دوران ایلخانان و صفویان همچنان پابرجا هستند، به کاشی‌کاری‌ها و نقش و نگارهای فیروزه‌ای که چهره شهرستان را آرام می‌کنند می‌بالد. شهری پر از خانه‌های خشتی که رنگ و روی هزار ساله خود را از قرن‌های دور همچنان حفظ کرده است و با وجود گذر از کوچه پس کوچه‌ها و راهروهای پرپیچ و خم تاریخ را در درب‌های چوبی و پنجره‌های مشبک رنگی و تنوره‌های کم عمق مطبخ برای پخت نان اصالت خود را به رخ می‌کشد.

خلق ظرافت در تئور

نطنز است و خانه‌های قدیمی؛ نطنز است و باغ‌های سر سبز، کوه‌های پرپیچ و خم و قلمه‌هایی معروف که از هر طرفش بخواهید می‌توانید بالا بروید. مردم این شهر با افتخار از داشته‌هایشان حرف می‌زنند، از صنایع دستی که عمق عشق را نشان می‌دهد، از رنج‌ها و ملالت‌هایی می‌گویند که در ساخت آن‌ها داشته‌اند.

نطنز است و چینی و سفالش، مغازه‌هایی قدیمی که پر است از گلدان‌ها و کاشی‌های فیروزه‌ای، سبز و آبی و حتی رنگ‌هایی که شاید واقعی نباشند و در کوره‌های انتهایی مغازه و در حرارت بالا ساخته می‌شوند. دست‌های زمخت مردان و ظریف زنان گلان‌سازی که ساعت‌ها با ظرافت روی آن‌ها طرح می‌زنند تا آثارشان را که دست به دست از اجدادشان به آن‌ها به ارث رسیده را به همگان نشان دهند. بازدید از کارگاه‌های سنتی و تمام دستی شهر نطنز را نباید از دست دهید، کارگاه‌هایی که مثال زنده موزه هستند و مراحل ساخت و پخت و رنگ آمیزی را می‌توان با تمام وجود در

آن‌ها دید و گرمای دلنشین آن را حس کرد.

کارگاه‌هایی که قفسه‌هایشان از آثار سرامیکی به ویژه گلدان‌ها و ظروف پر شده نشان از قدمت طولانی این صنعت می‌دهد اما با گشت و گذاری در شهر و بین هنرمندان این صنعت که هنرش در دنیا پیچیده، درمی‌یابیم که مدت‌هاست که زرق و برق این هنر - صنعت کم‌رنگ شده است. به طوری که در شهری مانند نطنز که حدود ۵۰ کارگاه در این زمینه فعالیت می‌کردند و محصولاتشان را علاوه بر ارسال به تمام نقاط کشور، به کشورهای خارجی به خصوص حوزه خلیج فارس صادر می‌کرده‌اند، فقط یک کارگاه پابرجا مانده است که در کنار مسجد جامع نطنز جا خوش کرده است. عباس عبادی که اکنون حافظ و پاسدار این هنر اصیل و ناب است می‌گوید: در گذشته‌ای نه چندان دور، حدود ۷۰ تا ۸۰ سال قبل در این راستا چندین کارگاه سرامیک‌سازی با مغازه‌هایی قدیمی وجود داشت. عطاری‌ای که بوی عطر گل‌ها و داروهای گیاهی آن تا فاصله‌ای دور مشام هر رهگذری را نوازش می‌کرد. کارگاه‌های رنگرزی که حال و هوای عشق را در دل‌ها زنده می‌کرد وجود داشت، حس و حال‌هایی حقیقی که اکنون کم‌رنگ شده اند.

مطالب نوشته شده در کتاب اعظم الوزرا طالقانی، حاکم نطنز، تحت عنوان صنایع نطنز خود دلیلی بر صحت گفته‌های اهالی این شهر است. این کارگاه و فضای اطرافش برای ما همان حال و هوای قدیمی را دارد، شاید همان حس و حالی که استاد عبادی یک زمانی به آن داشته، برای ما تاگی دارد اما به گفته وی، در گذشته حس و حال حقیقی وجود داشت که اکنون وجود ندارد، حس و حالی که متعلق به دوره صفویه است یا آن کوره‌های قدیمی که سوخت آن به وسیله هیزم بوده ولی اکنون از نفت است.

وی معتقد است که اگر شهردار نطنز نقشه درست شهری ارائه می‌داد، مردم مجبور نبودند که خانه و زندگی خود را ترک و برای کار کردن مهاجرت کنند و به پای کوه بروند، می‌مانند و باغ‌های خود را آباد می‌کردند.

به گفته کهنسسالان و استادان این هنر تاریخی، در اواخر عصر قاجار و اوایل دوره پهلوی سرامیک‌سازی در نطنز

مدیرکل امور فرهنگی و اجتماعی بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی گفت: همزمان با روز خانواده و تکریم بازنشستگان برنامه ورزشی پیاده‌روی بزرگ بازنشستگان تأمین اجتماعی همانند سال‌های گذشته در سراسر کشور برگزار می‌شود.

به گزارش ایسنا، حسین شاهرودی افزود: برنامه پیاده‌روی بازنشستگان و مستوری‌بگیران تأمین اجتماعی صبح روز ۲۵ شهریور(روز خانواده و تکریم بازنشستگان) در پارک‌ها و اماکن مشخص شده با برنامه‌های متعدد فرهنگی در تمامی استان‌ها برگزار می‌شود. وی درباره همایش پیاده روی بازنشستگان در روز «خانواده و تکریم بازنشستگان» در تهران گفت: این مراسم در بوستان ولایت و با حضور گسترده بازنشستگان و مستوری‌بگیران تأمین اجتماع ی برگزار خواهد شد.

سفال سازی نطنز، هنر رو به زوال

رونق بسیاری داشته و حتی بسیاری از زندگی ساکنین از این طریق می‌گذشت؛ اما اکنون این هنر - صنعت از بی‌توجهی مسئولان رنج می‌برد. این استادکار به مصادیقی در این زمینه اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد که «در مدارک پذیربزرگم سندی را پیدا کردم که نشان می‌داد نعلبکی نطنز که از طریق تبریز صادر می‌شد، در آن موقع شش ریال بوده است درحالی که قیمت زمین در بعضی از نقاط تهران کمتر از یک ریال بوده و قیمت یک دست نعلبکی ۳۶ ریال می‌شده است.»

به گفته وی «عدم حمایت، وجود جنس خارجی مشابه باعث ورشکستگی کارگاه‌ها شدند و هر کارگاهی که ورشکست شد، صاحبش دق کرد و مرد. در گذشته نه‌چندان دور از ۵۰ کارگاه سرامیکی سه کارگاه ماند و از سه کارگاه یک کارگاه تبدیل به کارخانه چینی‌سازی شد. من و برادر ماندم که ۵۰ سال با یکدیگر کار کردیم و بعد از آن برای ماندن و اعتلای این هنر تصمیم به آموزش آن گرفتیم و درحال حاضر دخترتم، عروس‌هایم و نوه‌هایم و چند نفر دیگر از نطنز و ۲۵ شاگرد هم از تهران دارم که برای آموزش به کارگاه هم می‌آیند. از این تعداد اگر یک نفر هم کل هنر را یاد بگیرد و بماند، من خوشحال و راضی خواهم بود.»

کار دست ایرانی یا چینی؟

اما این همه ماجرا نیست، صنایعی که کیسی برابر اصل نمونه ایرانی در جاهای مختلف دیده می‌شود و با قیمت‌هایی بسیار پایین که نشان از کیفیت نازل دارد، در این پشت وپزیرن‌ها و در نهایت سبید خرید مشتری‌ها راه پیدا می‌کنند. به این ترتیب بسیاری از این رشته‌ها برای همیشه نابود می‌شوند و هنرمندان زیادی دست از کار می‌کشند. مدت‌هاست که زم‌زمه‌هایی از وجود اجناس چینی در زمینه صنایع دستی به‌خصوص سفال و سرامیک موجب دلنگرانی‌هایی برای اهالی این صنف و علاقمندان به اصالت هنر سفال و سرامیک شده؛ دغدغه‌ای که دیگر به یک مسئله مهم بدل شده است. عبادی در این زمینه با دلخوری از آن صحبت می‌کند و می‌گوید: «در بیشتر فروشگاه‌های صنایع دستی، به‌ویژه فروشگاه‌های صنایع دستی اصفهان اجناس چینی موج می‌زنند و در همین نطنز هم کارهای دیگر کشورها دیده می‌شود. ولی هر شهری باید آنچه نماد آن شهر است را عرضه کند.

با وجود اینکه این مسئله به عنوان یک اصل از سوی مسئولان مطرح می‌شود و بازرسان زیادی ضمن بازدید، فروشندگان را ملزم به رعایت این موضوع کرده‌اند، اما همچنان محصولات سفال و سرامیک چینی در کنار محصولات زیبا و با کیفیت داخلی قرار گرفته و گاهی فروش بیشتری را نیز به خود اختصاص داده است.

«پروفیسور پوپ» در کتاب «سنسیری در تاریخ صنایع دستی ایران» می‌گوید: هنر سرامیک‌سازی و سفالگری نطنز ۶۰ قرن و شش هزار سال است. آثاری که سایت تاریخی اریسمان، آلمانی‌ها و ایرانی‌ها کشف کرده‌اند و بسیاری از آن‌ها را بازسازی کرده‌اند، این آثار گویای این است که از هنر هفت هزار سال قدمت دارد و به خاطر کوره‌های ذوبی که در آن منطقه پیدا شد و اسکلت خانمی که موهایش در حلقه‌ای مسی بود یا دندان مسی مصنوعی، این موارد همگی

E-mail: mostaghaldaily@gmail.com

اجتماعی

حکایت از ریشه کهن این هنر دارد و دیگر هنرها و صنایع خاصه ذوب مس. این هنرمند در ادامه بیان می‌کند: در این کتاب زیر عنوان پدرم نوشته که استاد محمداسماعیل عبادی باقی‌مانده شاگردان ۳۰۰ استادی است که شاه عباس آن‌ها را به چین برده؛ برای تحولی در این هنر و علمی کردن آن برای کاشی‌کاری‌های مسجد امام و شیخ‌لطف‌الله اصفهان، ۹۰ درصد کاشی‌های مسجد امام اصفهان در نطنز ساخته شده است و اگر شما دقت کنید در آثار ایران دو رنگ آبی ایران یعنی آبی سورمه‌ای و آبی فیروزه‌ای را یک‌جا نمی‌توان دید ولی من هر دو این رنگ‌ها را در یک‌جا کار می‌کنم.»

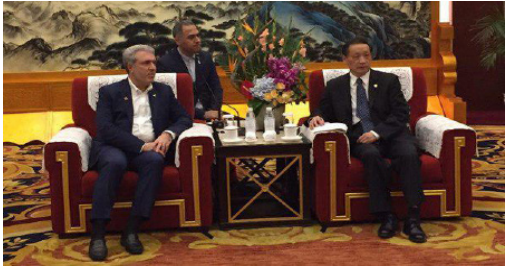
تلوار خاک و آب به همراه عشق

کارشناسان و استادکاران صنعت سرامیک در نطنز معتقدند که کارهای سفال و سرامیک این شهر شاخص است و طرح‌های خاصی برای نقاشی آن به‌کار می‌رود که از آن جمله می‌توان به نقوش خرگوش، شکار، اسلیمی، هندسی، خطی، گل گندمی، پیازی، بزمی و بند گردون اشاره کرد. این هنرمند نطنزی همچنین با اشاره به روش و کوره پخت کارگاه خود ادامه می‌دهد: در گذشته که آسیاب بود و از آن استفاده می‌کردیم ولی درحال‌حاضر شسرکت‌هایی این کار را انجام می‌دهند و مثلا به آن‌ها می‌گوییم خاک را با این مقدار الک برای ما بیاورید ولی آزمایش‌ها با خود ماست که چه خاکی با چه خاکی و با چه نسبتی ترکیب شود». عبادی می‌افزاید: «رنگ‌ها را خودم از ترکیب سنگ‌ها می‌سازم و سنگ را دوباره سنگ می‌کنم برای آن رنگی که می‌خواهم. رنگ‌های من حاصل بازی با حرارت است. رنگ‌ها وجود خارجی ندارند، مانند مرمر هستند، ما هیچ رنگی به آن نمی‌زنیم و در کوره و در مرحله بین اکسیداسیون و احیا که جزء فوت و فن حرفه است، رنگ به دست می‌آید.»

او با اشاره به اینکه تمامی طرح‌های مورد استفاده در آثارش ذهنی است، درباره فروش آثارش توضیح می‌دهد: «گردشگران، مردم، تاجر… و… به اینجا مراجعه می‌کنند و آثار را می‌خرند در حقیقت کارگاه من مرکزی برای فروش هم هست». او با انتقاد از اینکه سازنده یک اثر هنری نمی‌تواند بازاریاب باشد، توضیح می‌دهد: «صادرات هم داشته‌ام ولی متأسفانه واسطه‌گران قیمت‌های گزافی را در این بین نصیب خود می‌کنند و اثر را به قیمت بالاتری به مصرف‌کننده می‌فروشند؛ باید توجه داشته باشید تا کسی آشنا به هنر نباشد و فلسفه آن را نداند، ارزشش را نمی‌فهمد و من حتی از هدیه دادن به کسی که هنر را نشناسد، خودداری می‌کنم.» این هنرمند سرامیک‌ساز نطنزی از دشواری کار در منزل شخصی و کمبود امکانات گله می‌کند و می‌گوید: من ۲۸ سال پرداخت می‌کنم؛ با حقوق دریافتی ۸۰۰ هزار تومان بازنشست شده‌ام.

با تمام ریز و به‌های این هنر – صنعت، سفال و سرامیک در نطنز همواره مورد اقبال گردشگران داخلی و خارجی قرار گرفته است و ضمن این که توجه به آن راه را برای جایگزینی مصارف خارجی باز می‌کند، ساختن این محصول در نطنز نیز می‌تواند نقش مهمی را در توسعه صنعت گردشگری و توریسم ایفا کند.

سطح تبادلات گردشگری ایران و چین کمتر از حد انتظار است

معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گفت: سطح تبادلات گردشگری ایران و چین کمتر از حد انتظار است در حالی که دو کشور ظرفیت‌های زیادی برای جذب گردشگر دارند.

«علی اصغر مونسان» در حاشیه بیست و دومین نشست مجمع عمومی سازمان جهانی گردشگری در شهر «چانگدو» چین در دیدار با رئیس سازمان ملی گردشگری چین افزود: باید گام‌های عملی برای ارتقای روابط گردشگری دو کشور برداشته شود.

وی ضمن ابراز رضایت از برگزاری این اجلاس، از توسعه روابط گردشگری با چین حمایت کرد و افزود: سابقه تاریخی روابط دو کشور و بیشینه باستانی دو تمدن بزرگ ایران و چین، فرصت مناسبی برای تبادل گروه‌های گردشگری است.

رئیس سازمان ملی گردشگری چین هم در این دیدار از حضور ایران در این اجلاس در سطح معاون رئیس جمهوری اظهار خرسندی کرد و گفت: حضور جمهوری اسلامی ایران در این سطح، بیانگر اهمیت مقوله گردشگری برای این کشور است.

«لی جین زائو» با اشاره به سطح خوب همکاری‌های دو کشور در همه زمینه‌ها، خواستار توسعه روابط گردشگری با ایران شد.

بیست و دومین مجمع عمومی سازمان جهانی گردشگری سازمان ملل (UNWTO) روز چهارشنبه با حضور نمایندگان ۱۱ کشورهای مختلف دنیا در شهر «چانگدو» در غرب چین آغاز شد. این مجمع بالاترین نشست در صنعت گردشگری جهانی است که هر دو سال یکبار برگزار می‌شود. سازمان جهانی گردشگری سازمان ملل (UNWTO) شهر چانگدو را به عنوان بهترین شهر گردشگری چین معرفی کرد و در ماه ژانویه امسال نیز این شهر از طرف سازمان یونسکو به عنوان یکی از ۲۱ مقصد مهم سفر در جهان اعلام شد. از جمهوری اسلامی ایران نیز در این نشست جهانی که به مدت ۶ روز ادامه دارد هیاتی به سرپرستی «علی اصغر مونسان» معاون رئیس جمهوری و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کشورمان حضور دارد.